

Izidor

POVESTE
DESPRE MINE

Editura Result
București
2019

CUPRINS

Frumusețea va salva lumea? / 9

Muguri de dor / 11

Mister / 12

Orb / 13

Vis / 14

O zi / 15

Singurătate / 16

Cânt / 17

Dor / 18

Margarete / 19

Balul / 20

Revelație / 21

De dor / 22

Tristețe / 23

Pe aripi de vis / 24

Anotimpuri cerești / 26

Oglinda / 27

Moarte senină / 27

Început de mai / 29

Timp / 30
 Cântec / 31
 Dans / 32
 Visare / 33
 Clar de lună / 34
 Veselie / 35
 Praf de stele / 36
 Reverie / 37
 Aici / 38
 Alb / 39
 La hotarul visului / 40
 Cântec de toamnă / 41
 Floare de mai / 42
 Toamnă / 43

Poveste despre mine / 45

 Iubire / 46
 Necunoscuta / 47
 Și gol, și plin... / 48
 Natură moartă / 49
 Același și totuși altul... / 50
 Despărțire / 51
 Abis / 52
 Stingere / 53
 Melancolie / 54
 Chemare / 55
 Încă viu / 56
 Doar atât! / 57

 Sătul / 58
 Omul / 59
 Noapte de chin / 60
 Copilul / 61
 Uneori / 62
 Viu / 63
 Visul la fereastră / 64
 Un sfert de veac / 65

Teamă și speranță / 68

 Îndemn / 69
 Joc / 70
 Vis de viață / 71
 Gânduri / 72
 Revoltă / 73
 Temnița / 75
 Teamă (I) / 76
 Eu / 78
 Așteptări de primăvară / 79
 Căutare / 81
 Alunecare / 82
 Clipa grea / 84
 Teamă (II) / 85
 Vis mort / 86
 Prezent / 87
 Stingere / 88
 Absurd, firesc / 89

Luptă / 92
Viață / 93
Patimă / 94
Iubirea pământului / 95
Eu, tu, el / 96
Copila / 97
Imbold / 98
Iarnă / 99
Timpul / 100
Noapte / 101
Olarul / 102
Efemeride / 103
Mărturie / 104
Nemărginire / 105
Aparențe înșelătoare / 106
Amintire / 107
Rugăciune / 108
Iz de sfârșit / 109
Lupta / 111

Frumusețea va salva lumea?

Frumusețea nu va salva lumea,
nici pe noi.
Pentru că nu e binele pe care-l căutăm cu toții,
nu e adevărul pe care să nu-l putem compromite,
pentru că frumusețea nu este măsura acestei lumi.

Frumusețea nu va salva lumea,
doar o va amăgi să mai meargă înainte o vreme
ascunzând falsul, nedreptatea și urâtul
din șubreda ei închegare.

Frumusețea nu ne poate schimba,
dar ne poate ajuta să nu deznădăjduim,
să nu ne pierdem încrederea în semeni,
chiar dacă falsul, nedreptatea și urâtul
ne împing la asta,
dovedindu-ne că nimic nu merită salvat...

Frumusețea nu va salva lumea.
În schimb, speranța o poate face,
îndemnându-ne să visăm fără încetare că vom întâlni
un „om frumos“...

care iubește fără reținere ceilalți oameni,
care nu și-a pierdut o clipă încrederea
în bunătatea, adevărul și frumusețea lor,
chiar dacă știe că, în cele din urmă,
inevitabil, va sfârși la fel ca prințul Mișkin,
un biet idiot...

Muguri de dor

Mister

Plâng – să-ncolțesc din sămbure de șoapte,
râd – înveselesc suspinul trist de noapte.

Păgân, răzbat prin ceață pe urme vechi de câine,
și, sfânt, aștept lumina puternicului mâine.

Urăsc întreaga lume și veșnicia vieții,
iubesc un astru palid – cumplita stea a morții.

Gându-mi prinde zbor, însă nu pot pleca de-acasă,
mă simt cuprins de dor, de suferința aleasă.

Și plâng – să-mi înflorească inima de tristețe,
și râd – în vremuri tulburi, furtuna m-amețește...

Orb

Pe ceruri fără margini,
ea își revarsă,
în zori străini,
petalele de crini
și mă îmbată.

În zori vecini,
cu iz de pini,
eu alerg
prin negre lumini,
prin mări de mălini,
ca s-o revăd.

Pe ceruri fără margini,
prin negre lumini,
prin mări de mălini,
în zori vecini,
cu iz de pini,
mă rătăcesc...

Vis

Cerurile împăcate se lumineau
și, printre stele, strălucea sufletul meu,
viermele, tânjea după o chemare
și nu înceta să-și ude chipul de lacrimi.

În liniștea adâncă din jur,
sorbeam nesătul din cupa cu minciuni a lumii,
dar ochii îmi rățăceau în zare,
adunând de peste tot nisipul clipelor.

Nu-mi amintesc dacă era toamnă,
în roșul mărului îmi îmbrăcam dorința
și nu mă rușinam
să mușc din el, din plin.

Zadarnici zori de fericire,
învăluți în ceață deasă,
stau să mijească.

Nici orbul nu-i vede,
dar simte că e dimineată...

O zi...

Astăzi e o înmormântare – nu vom uita!
În temnița unde carnea se răzvrățește,
doar jalea mai toarce clipele timpului,
iar moartea
își cântă veselă triumful.
Pământul înghite pământul
în jocul flăcărilor din jurul crucii
și în întuneric răsună strigătul: Doamne!

Astăzi e o nuntă frumoasă - nu vom uita!
Mireasa, albă ca voalul,
își dansează visul.
Râde și iarăși dansează,
plânge și iubește însăși moartea.
Așa că îți dorești să mori,
sufletul vrea să zboare

...în clipa asta!

Singurătate

Sunt singur, departe de tot ce mi-a fost dat:
bucurie, tristețe, viață pământească.

Aici e liniște și mă cufund într-un somn fără vise.
Nu îndrăznesc să tulbur
nici cu cel mai mic suspin
acest pustiu nețârmurit.

Nu mă doare nimic
din tot ceea ce mâine mă va dura.

O sete nepotolită mă soarbe –
e singura ce pare să mă elibereze
de chinurile întoarcerii.

Eterna întoarcere
îmi bântuie orice gând aici,
departe de viață, de moarte, de tine.

Prin flăcări străbat întunericul
însetat de lumină.

Mi-e teamă și nespus de dor de tine,
dulce strălucire...

Cânt

Un gând ușor
și necuprins
mă învăluie.

Și, plin de dor,
respir, trăiesc
și viu, și mort.

Aștept doar clipa
care trece și petrece
timpul meu...